zupnijaL A P O R J E

10.XI.2019 α Ω 46.ted

Župnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporje@siol.net
Spletna stran: http://zupnija.laporje.si
GSM: 041/849 571 -

NOVEMBER-LISTOPAD

10.32-**NED= LEON VELIKI 7.-** *za farane,, Leskovar, Poharčeve,Berdnikove,* ***10.-KOČNO,MARTINOVO.*** *Roza,Ivan Berdnik,Ana Fijavž, Kašl Marija,Alojz Potočnik, Martin,Elizabeta Zabav, Josip Volf,sor.*
11-PON= MARTIN 8.- *po nam. Brezmadežne_*
12.TOR= JOZAFAT.- *18.-Danilo Florjančič 8.dan*
13.SRE=STANISLAV 15,30.-.- *dom.v Poljč.,po nam.*
***14.ČET=NIKOLAJ TAVELIČ* 8.-** *za imenov. v spominih,*
15.PET=ALBRT VELIKI 17.- *mol.ura, Martin,Marija Sagadin, Franc Leva*
***16.SOB=* MARJETA,JEDRT(JERICA) 9.-SREČANJE BIRMANCEV Z NADŠKOFOM,** *sv.Maša za birmance*
17-33. ***NED=* KAROLINA 7-** *za župljane, Franci,Tilčka, starši Kramberger-Jerič* ***10.-****Martina Uršič, Bojan Sinič, Frančiška Erker*
jer sta dva ali več namenov,po tem namenu mašujejo tudi Minoriti na Ptuju - PATER KOS MILAN 041260724 in v Laporju v dneh skozi teden

Hvala za ta čudoviti svet,

hvala za jed, ki nas krepi,
hvala za ptice, ki nam pojo,
hvala, dobri Bog, prav za vse.
Amen.

Naš dobri Bog, ti si naredil vse:

Vstajenje od mrtvih

»Čigava bo torej ta žena ob vstajenju, kajti vseh sedem jo je imelo za ženo?«

Jezus jim je rekel:
»Sinovi tega veka
se ženijo in možijo,
tisti pa, ki so vredni,
da dosežejo oni vek
in vstajenje od mrtvih,
se ne bodo
ne ženili ne možile.
Tudi umreti ne bodo več mogli;
saj so enaki angelom
in so Božji sinovi,
ker so sinovi stajenja.
(Lk 20,33–36)

ZADNJA POSTAJA Lk 20,27–38

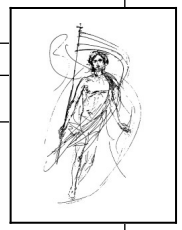

V tem mesecu se je gotovo vsak od nas ustavil in pomudil tudi na kraju, ki je svet in skrivnosten. O njem nam naš pesnik Župančič poje: »Tihi, skrivnostni tisti so hrami …« Tam človek utihne in gre vsaj za nekaj minut vase. Misel poleti v preteklost, spomin oživi na ljubljeni obraz, na dragega človeka.
Jesen je tako čas, ko se marsikdo ustavi in zamisli:

Kam grem, kakšna prihodnost je pred menoj in od kod prihajam?

Kdo sem?

Človekovo življenje je odprto v dve smeri, v dve skrivnosti. Pred rojstvom in po smrti – na obeh koncih smo pogreznjeni v nepoznano, v skrivnost, v večnost, iz katere smo izšli in v večnost, v katero gremo

. Ali pa morda iz enega niča v drugi nič?
»Ničesar ni, samo tema,« pravijo nekateri. Spoštovanja vredno mnenje – kdor ga prenese, kdor lahko z njim živi. Ima pa eno pomanjkljivost, ki je v tem, da mu manjkajo dokazi.
Domnevam, da bo takšen človek prisluhnil, če bo slišal, da je nekdo, ki ga ima mnogo ljudi na tem svetu za Božjega Sina, pred več kot dva tisoč leti govoril o nekem drugem , prihodnjem veku in o vstajenju od mrtvih.
Kako je že rekel?
»Tisti, ki dosežejo oni svet, ne morejo več umreti. Enaki so angelom, saj so Božji otroci in jih čaka vstajenje
Da, mrtvi bodo vstali.
Kajti Bog ni Bog mrtvih, ampak živih. Njemu vsi živijo. Jaz sem vstajenje in življenje. Kdor vame veruje, vekomaj ne bo umrl.«
Onstran torej le nista samo tema in pogreznitev v nič.
Pa pravijo: **Nihče se ni vrnil, da bi**

Toda od tiste prve velike noči je vse drugače. Zadnja postaja – cilj na koncu predora je znan.

povedal. Pač, nekdo se je vrnil, živ se je vrnil iz predora smrti.

Zanimivo je, da sprva celo njegovi najbližji prijatelji niso mogli verjeti lastnim očem. Toda od tiste prve velike noči je vse drugače. Zadnja postaja – cilj na koncu predora je znan.

Po: TV Slovenija – Ozare, 1995

MIKLAVŽ PRIHAJA V LAPORJE 5.XII. OB 18.URI. (prijave do 25.11. 2019 -PRISPEVEK 10 €)

Biti srečen v dvoje

Neki mož mi je pisal: »Pravkar sem prekinil z vsemogočimi spori s svojo ženo. Trdno sva sklenila, da bova začela na novo in imela več razumevanja drug za drugega. V naši družini nikoli več ne bo vojne!«

Domačim prepirom se ne moreš izogniti, toda ne dopusti, da se drobni spopadi razrastejo v nasprotni fronti.

Nikoli ne pojdi spat brez sprave. Življenje je prekratko, da bi bili dolgo sprti.

Če živimo skupaj, moramo biti skupaj srečni. Ne jutri, ampak danes!

Po: Phil Bosmans, V tebi je sreča

MOLITEV PRED ŽALOSTNO BOŽJO MATERJO NA POKOPALIŠČU.

ŽALOSTNA MATI! Pod Sinovim križem si postala naša mati, MATI MILOSTI BOŽJE. Sprejela si v svoje naročje svojega mrtvega Sina Jezusa, sprejmi na SVOJE PREBODENO SRCE tudi nas.

Ne dovoli, naša MATI, da bi nosili v sebi mrtvo dušo.

Ne dovoli, da bi bili živi mrtveci!

Prosimo te, sprejmi v svoje naročje naše rajne, to pokopališče, kjer čakajo vstajenje, sprejmi vse te poti, ki vodijo do njihovih grobov!

TEBI JIH PRIPOROČAMO.

Glej, te poti še spijo, ko se mi prerivamo s svojimi avtomobili, prosimo te, prebudi, obnovi te ceste, po katerih so vozili s kravjimi vpregami naši predniki, da bi mi zdaj, v teh naših, spremenjenih časih varno prihajali s svojimi vozili, do njihovih grobov.

Ob koncu sedanjih dni bo napočilo veliko jutro, ko nas bo trobenta vsemogočnega Boga zbudila k novemu življenju, pa tudi klicala k sodbi. Poskrbite, da vas bom mogel tisti dan vse privesti pred vsevednega Sodnika in reči: Vsi so tukaj! Takrat bo res čast Bogu na višavah in mir ljudem! bl. Anton Martin Slomšek

DRUŽINA.

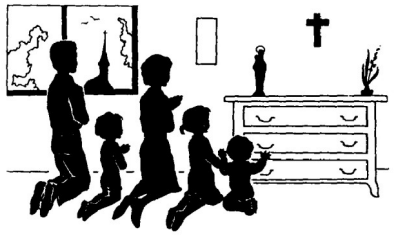

KI SKUPAJ MOLI. SKUPAJ TUDI OSTANE.

12. november
JOZAFAT KUNČEVIČ

Rodil se je okoli leta 1580 v Vladimiru v Ukrajini. Po rodu je bil Belorus. Starši, ki so bili plemiškega rodu in pravoslavne vere, so mu pri krstu dali ime Joan (Ivan). Izučil se je za trgovca in je šel v mesto Vilno, kjer je prestopil k uniatom, katoličanom, ki obhajajo bogoslužje v vzhodnem obredu. Zahrepenel je po meniškem življenju in leta 1604 kot redovnik bazilijanec dobil ime Jozafat. Kmalu je postal diakon, leta 1609 pa je bil posvečen v duhovnika. Nekaj let je bil samostanski predstojnik. Ostra meniška pravila je izpolnjeval z vso resnostjo. Ves čas je bil trdno prepričan, da je samo Katoliška cerkev v povezanosti z rimskim sedežem prava pot k Bogu. Leta 1617 je sprejel škofovsko posvečenje in postal nadškof-koadjutor (pomočnik), leto kasneje pa nadškof v Pocoku. Tudi v tej službi se je ostro pokoril in rad pomagal ubogim. Prizadeval si je za sožitje med Pravoslavno in Katoliško cerkvijo. Vedno pogosteje so mu grozili s smrtjo, saj je bilo ljudstvo zbegano od političnih zmed med pravoslavno in katoliško strujo. 12. novembra 1623 zjutraj so možje z meči in sekirami obkolili škofovsko hišo. Ko je odhajal iz svojega stanovanja, so planili nanj in ga umorili.

KITAJSKI ZID – »Zakaj je kitajski zid svetovno čudo?« – »Čeprav so ga naredili Kitajci, pa vendar dolgo drži.«